

Arrest

nr. 31 467 van 11 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. JANSSENS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 januari 2009, verklaart er zich op 6 januari 2009 vluchteling.

1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 2 juni 2009, verstuurd op 4 juni 2009.

1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. U bent geboren op 10 oktober 1982 in het dorp Zebdagh van het district Maidan Shahr van de provincie Wardak. Toen u vijf jaar oud was, verhuisde uw familie naar Pakistan om zich eind 2004 terug in uw geboortedorp te vestigen. Van begin 2005 tot eind 2007 werkte u in Kabul, achtereenvolgens als tolk voor de hulporganisatie Jica en als pleitbezorger voor de Afghan International Chamber of Commerce. In januari 2008 trad u in dienst als tolk bij het Amerikaanse leger, meerbepaald het US Army Corps

of Engineers in Maidan Shahr. In september 2008 werd u tweemaal door de Taliban bedreigd toen u op weg was van uw werk naar huis. Op 10 oktober 2008 kwam er bij u thuis een dreigbrief van de Taliban aan, waarin u werd aangemaand uw werk voor de Amerikanen te stoppen en waarin u een boete werd opgelegd. U meldde de dreigbrief zowel aan uw werkgever als de Afghaanse politie. Op 23 oktober werd u door de Taliban ontvoerd. U werd meegedeeld dat een doodstraf tegen u was uitgesproken en dat deze uitgevoerd zou worden. Dankzij smeergeld, betaald door uw vader aan leden van de Taliban, hielpen zij u na eenentwintig dagen ontsnappen. Van zodra u bij u thuis in Zebdagh aankwam, drongen uw ouders er op aan dat u Afghanistan ontvluchtte. Op 13 november 2008 verliet u Afghanistan om op 5 januari 2009 in België aan te komen. De volgende dag diende u een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een taskara, een brief van de Taliban, een schoolrapport, twee diploma's, drie certificaten, twee krantenartikels, een badge van het Amerikaanse leger, het Afghan International Chamber of Commerce jaarverslag en drie foto's."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:

- aan verzoekers verklaring vanaf januari 2008 voor het Amerikaanse leger in zijn geboorteplaats Wardak te hebben getolkt, kan weinig geloof worden gehecht, waardoor er ernstige twijfels worden geformuleerd bij verzoekers asielmotieven, die zich volgens verzoekers verklaringen in Wardak afspelen en een rechtstreeks gevolg van deze job zouden zijn;
- verzoekers kennis van het politieke, sociale en dagelijkse leven in het district Maidan Shar is beperkt;
- verzoekers erg vage en fragmentarische besef van de plaatselijke veiligheidssituatie is tekenend voor het geloof dat er moet worden gehecht aan het beweerde verblijf in het district Maidan Shar;
- er zijn verschillende elementen in verzoekers verklaringen die doen twifelen aan verzoekers tewerkstelling als tolk bij de US Army Corps of Engineers;
- actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en stelt niet akkoord te kunnen gaan met de motivering zoals opgenomen in de weigeringsbeslissing van 1 oktober 2008 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4. De bestreden beslissing twijfelt aan verzoekers terugkeer naar Maidan Wardak en bijgevolg ook aan zijn tewerkstelling op de Amerikaanse legerbasis. De beslissing stelt immers vast dat verzoekers kennis van het politieke en sociale leven in het district Maidan Shar en de provincie Wardak als van de plaatselijke veiligheidssituatie vrij gebrekkig is.

De bestreden beslissing gaat echter voorbij aan de vaststelling dat verzoeker verklaard heeft tot zijn vijfde levensjaar in Maidan Wardak gewoond te hebben, vervolgens 15 jaar in Pakistan om tenslotte maar de laatste 10 maanden na zijn terugkeer naar Afghanistan effectief in Maidan Wardak te hebben doorgebracht. Na zijn terugkeer uit Pakistan woonde en werkte verzoeker tussen 2004 en eind 2007 immers in Kabul, van deze tewerkstelling legt hij foto's en attesten neer die door de bestreden beslissing niet in twijfel worden getrokken. Vanaf januari 2008 werkte verzoeker als tolk bij de Amerikaanse legerbasis en het is pas vanaf dat ogenblik dat hij zich ook effectief in Maidan Wardak is gaan vestigen. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij gedurende de week (van zaterdag tot donderdagavond) in de legerbasis verbleef om slechts één dag in de week, op vrijdag, bij zijn familie in het dorp door te brengen. Deze vaststelling maakt het bijgevolg volkomen aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte is van bepaalde aspecten van het dagelijkse leven gelet op het feit dat hij niet veel in contact kwam met de lokale bevolking.

De Raad stelt overigens vast dat verzoekers kennis over Maidan Wardak, gelet op zijn feitelijk verblijf daar dat in tijd erg beperkt was, vrij behoorlijk is en overeenstemt met wat men van iemand die er geen volledig jaar verbleef, bovendien in de beslotenheid van een legerbasis, kan verwachten.

Zo blijkt verzoeker bekend te zijn met de politiechef van Maidan Wardak, kent hij de gouverneur alsook zijn opvolger waarvan hij de machtsoverdracht op ongeveer enkele maanden na, in de tijd kan situeren. Dat hij niet exact weet wie gouverneur was op het ogenblik van zijn terugkeer uit Pakistan is aannemelijk aangezien hij dan tot januari 2008 in Kabul woonde en werkte. Hij noemt verschillende lokale Talibancommandanten, kent het conflict tussen de Kuchi's en Hazara's en geeft aan dat de Kuchi's wonen rond Maidan Shar. Indien hij niet juist kan zeggen wie de auteurs zijn, kan hij toch correct stellen dat de moskee in Maidan Shar momenteel onder reconstructie is, evenals tal van andere gebouwen in de hoofdstad. Hij weet eveneens correct dat het Provincial Reconstruction Team (PRT) in Maidan Wardak door een Turkse vertegenwoordiging wordt geleid. Verzoeker die de verkiezingen correct in de tijd kan situeren, verklaarde zelf dat hij nooit heeft deelgenomen aan de verkiezingen. Dat hij bijgevolg weinig op de hoogte is van de praktische organisatie ervan of niet bekend is met nationale parlementsleden voor Wardak is bijgevolg niet onaannemelijk.

Het Commissariaat-generaal gaat tenslotte volledig voorbij aan de sluitende bewijzen van verzoekers aanwezigheid in Maidan Wardak en zijn tewerkstelling op de legerbasis. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker zijn originele taskara neerlegt die hem in 2004 na zijn terugkeer uit Pakistan werd afgeleverd, die weliswaar zijn afkomst maar niet zijn verblijf in Maidan Wardak kan staven, legt verzoeker een originele toegangsbadge van de US ARMY in Maidan Wardak neer. Deze badge vertoont verzoekers foto en vermeldt zijn identiteit. Zij werd afgeleverd op 2 januari 2008 en is geldig tot 31 december 2008. Aan de authenticiteit van deze badge wordt geenszins getwijfeld net zo min als aan het neergelegde appreciatiecertificaat op naam van verzoeker en uitgegeven door de US Army Corps of Engineers in augustus 2008. Van verwerende partij mocht in redelijkheid verwacht worden dat zij in geval van twijfel contact zou hebben genomen met de Amerikaanse legerbasis in Maidan Wardak teneinde bevestiging te krijgen van verzoekers verklaringen, hetgeen in casu niet gebeurde. Deze authentieke stukken vormen derhalve het onomstotelijk bewijs van verzoekers tewerkstelling op de Amerikaanse legerbasis in Maidan Wardak.

Waar de bestreden beslissing tenslotte stelt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in maart 2008 deelnam aan een vergadering in Turkije in hoofde van zijn functie bij de Chamber of Commerce stelt de Raad vast dat het enige document dienaangaande een stuk uit een Turkse krant betreft dat niet gedateerd is en dus geenszins aantoont dat verzoekers deelname aan een vergadering in Turkije effectief plaatsvond in maart 2008. Het door verzoeker neergelegde certificaat van de Chamber of Commerce bevestigt overigens dat hij er slechts tewerkgesteld was van 3 januari 2006 tot 31 december 2006 als 'Director of Public Policy Advocacy Department' en van 2 januari 2007 tot 31 december 2007 als 'Director for International Affairs Department'.

2.5. Het is van algemene bekendheid dat Afghanen die tewerkgesteld zijn bij internationale organisaties een hoog risicoprofiel vertonen. Dit geldt in het bijzonder voor Afghanen die werken voor het Amerikaanse leger in Afghanistan. Het relaas van verzoeker is geloofwaardig en stemt overeen met algemeen bekende feiten. Verzoeker brengt bovendien een authentieke dreigbrief bij van de Taliban, waarvan de authenticiteit evenmin in twijfel wordt getrokken. Verzoekers profiel, gerelateerd aan de Afghaanse binnenlandse context laat toe te stellen dat er in zijnen hoofde een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een sociale groep in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking kan worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en negen door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER